

Az általában rendelkezésre álló és a pótlólag felvett erdőrendezési adatok alapján elvégezték az erdőterületek ökonomiai osztályozását, feltüntetve a fakészletekre, az erdei melléktermékekre és az erdők környezetvédelmi hasznaira ballokbán és pénzértékben is kimutatott értékeket valamennyi erdőrészletre, tagra, erdőszetre, erdőgazdaságra vonatkozóan. Összeállították a következő térkép-anyagokat: térkép az erdei gyümölcsök és gyógynövények készleteiről, az erdőterület ökonomiai osztályairól és hasznosítása fokáról, valamint az erdők technológiai viszonyairól.

Az Ignalinszki Erdőgazdaság erdőterületére vonatkozó ökonomiai értékelés a következő:

	Ball	Ezer rubel
fatermés	60,3	38 638,7
erdei melléktermék	15,0	10 353,7
üdülési szolgáltatás	34,7	25 150,0
környezetvédelmi szolgáltatás	32,7	22 539,0

Az erdőkataszter célja az erdőgazdaság és más illetékes szervek informálása az erdővagyonról. Az ilyen jellegű kataszter tartalma nem állandó, a tudomány, a technika és az erdei termékek, szolgáltatások iránti igény fejlődésével megváltozik. A tartalmi változásokat elsősorban az erdőgazdálkodás irányításában (prognosztizálás, fejlesztés, tervezés, szabályozás, elemzés és ellenőrzés) jelentkező feladatok szabják meg. Az erdővagyonra vonatkozó ismeretek mindenek előtt az erdőgazdasági munkák tervezéséhez, az erdőhasználat mértékének megállapításához, az erdőgazdálkodási tevékenység értékeléséhez szükségesek, az erdővagyon ökonomiai osztályozására vonatkozó adatok pedig a tervező-fejlesztő számítások elvégzéséhez és a vállalatok és szervezetek önelszámolási viszonyainak szabályozásához.

Ref.: kb

AZ ERDŐ- ÉS A VADGAZDÁLKODÁS ÖSSZEANGOLT FEJLESZTÉSE

Az MTA Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságának felkérésére a Vadászati ad hoc bizottság az elmúlt két évben elemezte és megvizsgálta az erdő- és vadgazdálkodás összehangolásának problémakörét. Az ad hoc bizottság által készített anyagot az Erdészeti Bizottság december 5-én vitatta meg, az ad hoc bizottság több tagjának bevonásával. Az anyagot dr. Tóth Sándor, az ad hoc bizottság elnöke terjesztette elő.

A komplex szemléletű, reális, politikus anyag nemcsak a meglévő helyzetet tárta fel őszintén, hanem javaslatot tett a problémák átfogó megoldására is. Az őszinte, tárgyilagos anyag őszinte vitát váltott ki. A négyórás vitában a bizottság minden tagja és a meghívottak is részt vettek.

A felszólalások tükrözték a szakmaszeretetet, az erdő- és a vadállomány jövője iránt érzett felelősséget. Kifejtették a vitában, hogy a statisztikákban kimutatott nagyvadállomány egyes fajok esetében közel kétszerese a távlati terv célkitűzésének, sőt vannak olyan számítások, mely szerint a tényleges állomány még ezt a szintet is meghaladja. Az ilyen mértékben túlszaporodott nagyvadállomány egyes területeken rendkívül nehéz feladat elé állítja az erdőművelést, s részben ezzel magyarázható a természetes felújítások arányának visszaesése. Ugyanakkor kihangsúlyozták, hogy az erdőgazdálkodás intenzív fejlesztésében elért eredmények összességükben csökkentették az erdő vadeltartókéességét, a korábbinál kedvezőtlenebb feltételeket, kevesebb termé-

szetes takarmányt biztosítva a vad számára. Az egyetlen lehetséges, célravezető megoldást az erdő- és vadgazdálkodás összehangolása biztosítja, ehhez azonban előfeltétel a nagyvadállomány mennyiségének szabályozása. A szabályozást fajok és területek tekintetében differenciáltan kell végrehajtani, úgy, hogy a jelenlegi nagyvadállomány összességében mintegy a felére csökkenjen. Ebben viszont az államrendészetnek, az erdő- és fajfeldolgozó gazdaságoknak, valamint az erdő- és vadgazdaságoknak kell élenjárni, példát mutatni. Itt legnagyobbak ugyanis viszonylagosan az erdei vadkárók.

A vitában résztvevők véleménye szerint a mezőgazdasági vadkárokhhoz hasonlóan ki kell dolgozni a mennyiségi és a minőségi erdei károk térítésének rendjét is. Mivel a megfelelő szintre csökkentett nagyvadállomány mellett is szükség lesz a mainál sokkal hatékonyabb vadkárelhárításra, a felszólalók javasolták, az intézményes vadkárelhárító kerítésépítés újra való bevezetését, a téli takarmányozás átfogó megoldását. Felvetették, hogy a minisztérium a vadgazdálkodási üzemtervek végrehajtását éppen úgy követelje meg, mint az erdővédelmi, fakitermelési tervek végrehajtását, s a terv nem teljesítését ugyanúgy szankciókkal büntesse, mint a felsorolt erdőgazdasági tervek esetében. Sürgették a felszólalók az üzemterv szerinti gazdálkodás ellenőrzésének megerősítését, s ezen belül az állami erdőrendezőiségek szerepének a növelését.

A bizottság állásfoglalása szerint gyakorlati orientációjú nagyvadgazdálkodási kutatást kell kifejleszteni, vizsgálni kell az élőhelyek természetes vadtartókapacitását, meg kell határozni a tényleges szaporodási együttthatókat, a reális eredményt adó vadállománybecslési módszereket, a vadkár mérésének célravezető módját, valamint a fajajpolitika — erdőnevelés — vadgazdálkodás kölcsönhatását.

A bizottság kérte az Agrártudományok Osztályát, hogy a vitában elhangzottak figyelembevételével kiegészített anyagot juttassa el a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium illetékes vezetőihez.

A vadászatot szabályozó törvény az NDK-ban a vadállományt a gazdaságos mértékben tartani rendeli és minden gazdálkodót védekezésre kötelez. Egyes helyeken a legérzékenyebben károsít a szarvas, összességében pedig az őz okozza a legnagyobb mértékű kárt. Újabbán a dóm is jelentős károsító. A védekezésről a Neustrelitz-i AEG igazgatója a következőkben számol be.

Rájöttek, hogy túlszaporodott vad és hiányos etetés mellett a technikai védekezés egymagában nem elegendő. Csak a biológiai és a technikai eljárások együttese eredményes. A biológiai védekezésnek legfontosabb pontja a vadállomány kelő mérséklése. Ehhez kedvező vadászati lehetőségekről gondoskodik az Erdőgazdaság és kellő ráhatással — az NDK 30 éves jubileumára tett felajánlásként — elérték, hogy az állományt területükön a szabályosra csökkentsék. Odahatnak, hogy a vadásztársaságok minden év március 15-re pontos vadszámlálást hajtsanak végre. Ennek során megállapították, hogy a szaporulatot a tervek túlzóitán alacsony mértékben veszik számba és javaslatot tettek ennek kiigazítására. Ellenőrzik a vadásztársaságok vadgazdálkodási tevékenységét és ehhez a lehetőséget megfelelő vadlelők, vadföldek kialakításával meg is teremtik. Gondoskodnak arról, hogy az erdőművelés, fakitermelés során a vad minél kedvezőbb életkörülményekhez juthasson.

A technikai védekezés legfontosabbika változatlanul a kerítés. Szakosított, gépesített munkacsapat látja el ezt a feladatot az erdőgazdaságban. Évente 180 ha-nyi területet kerítenek. A kerítetlen részekben vegyszeresen is védekeznek. Ehhez kenő-